2e Jaargang No. 5 Jan. 1966

DE AMBTENAAR

A.N.A.A.B. ARUBA

Maandblad van de Algemeen Nederlands Antilliaanse Ambtenarenbond Aruba

LEDEN WERFT LEDEN EN DAARMEE EEN RETOUR NAAR PUERTORICO

Voor de voorwaarden hieraan verbonden, zie elders in dit blad.

Vers ag van de bestuurs-vergadering van dinsdag 9 November 1965

Opening.

Daar voorafgaande er een bestuursvergadering was de SAR kon eerst om 20.30 de voorzitter de vergadering openen. Een bestuurslid was met kennisgeving afwezig.

Notulen.

De notulen van de vorige vergadering werden zonder op of aanmerkingen aangenomen.

In en uitgaande stukken.

De in en uitgaande stukken werden voorgelezen en leverde enige discussie op.

Brief van het B. C.

Van het bestuurscollege werd een brief ontvangen die nogal enige discussie opleverde. Gezien het karakter van deze brief werd besloten de inhoud strikt confidentieel te behandelen.

Kosten van levensonderhoud

De Voorzitter deed verslag van een onderhoud dat hij had met de heer v.d. Voogd, directeur Statistiek en planbureau.

De door de voorzitter meegebrachtte statistieklijst werd uitvoerig besproken. Nog deze maand zouden aan de bond cijfers worden verstrekt over hun huurprijzen sinds 1954.

Duurtetoeslag.

Besloten werd nog even te wachten tot de cijfers over de huurprijzen bekend zijn en dan wederom een onderhoud aan te vragen over verhoging van de duurtetoeslag.

Jaarverslagen en candidaten.

Na enige discussie werd besloten dat de volgende vergadering de diverse verslagen in grote trekken klaar moeten zijn in verband met het feit dat drukken enige tijd in beslag zal nemen.

Rondvraag.

Een lid vroeg wat er gedaan kon worden om het maximum pensioen te verhogen. Zoals het nu is betalen diverse ambtenaren WEL over een hoger bedrag de pensioenpremie maar ontvangen het zelfde pensioen als iemand die over een lager bedrag premie betaald maar b.v. het maximum pensioen haalt. Het bestuur besloot het in studie te nemen. Een lid bracht naar voren dat er een ambtenaar was die, hoewel afgekeurd, nog steeds geen pensioen ontving. Aangezien het bestuur eerdaags naar Curacao gaat zal daar bij het pensioenfonds naar worden geinformeerd.

Mededeling werd gedaan dat er naar een andere vergaderzaal zal worden uitgezien daar men over de huidig ruimte binnenkort niet meer beschikken kan.

Niets meer aan de orde zijnde sloot de voorzitter om 22.35 de vergadering.

Na een lichte daling van het inde cijfer door verlaging van de electriciteitstarieven heeft de stijging der prijzen deze daling weer volkomen teniet gedaan en zijn we weer boven de 109 gekomen.

Bij de laatste twee Eilandsraadsvergaderingen is er voldoende over gesproken. Duidelijk is wel geworden dat na invoering van het M.A.R. het Eilandgebied voor wat betreft de eilandsambtenaren, zelfstandig de duurtetoeslag kan en ook moet verhogen. De Gezaghebber stelde in bovengenoemde vergadering duidelijk vast dat e.e.a. in overleg met de andere eilandgebieden en met Land dient te geschieden. Volkomen juist maar het gevaar is dat, indien een der partners om een of andere rede dit gerechtvaardigde verzoek der ambtenaren weigert, dit geen rede mag zijn dat omwille der uniformiteit dit ook op de andere eilanden niet wordt ingevoerd.

Hoezeer de ANAAB voorstander is van uniformiteit dient niet over het hoofd gezien te worden dat het indexcijfer voor Aruba HOGER ligt dan voor Curacao. En dient hier dus in te worden voorzien.

Vijfdaagse werkweek overheidspersoneel op Aruba van de baan

Het bestuurscollege van Aruba heeft in een brief aan de leden van de eilandsraad medegedeeld, dat tot op heden het BC van Curaçao niet geantwoord heeft op een brief van het Arubaanse BC van 5 april waarin gevraagd werd de motieven bekend te maken op grond waarvan het niet tot invoering van de vijfdaagse werkweek wenst over te gaan. Daar het eilandsraad lid L. A. Chance zijn voorstel van 17 december 1964 om met ingang van 1 maart 1965 voor personeel in dienst van het eilandgebied een vijfdaagse werkweek in te voeren, op 1 april 1965 heeft ingetrokken, adviseert het BC de raad deze zaak, als afgedaan te willen beschouwen, temeer daar het BC niet langer wil wachten op de reacties van het eilandgebied Curaçao.

HET VERKEER

De ANAAB-Aruba is aanwezig geweest bij een gesprek om op Aruba tot een verkeersvereniging te komen, een vereniging, die op Aruba, met zijn ontstellend aantal verkeersongelukken, beslist geen overbodige luxe is.

Teneinde geen precedent te scheppen kan de ANAAB-Aruba geen financiële steun aan dit plan geven en moet zij volstaan met morele steun en eventueel plaatsruimte in dit blad om propaganda te maken.

In 1963 waren er 932 verkeersongelukken, 12 doden, Fl. 398.575.— schade
In 1964 waren er 1016 verkeersongelukken, 13 doden, Fl. 518.205.— schade
De eerste 6 maanden van dit jaar geven de volgende cijfers te zien:

404 verkeersongelukken, 2 doden
94 gewonden Fl. 237.362 schade.

Wist U dat de bedragen van de materieele schade eigenlijk verdubbeld moeten worden omdat hier niet in verwerkt zijn: ziekenhuis, dokters, bedrijfs- en andere bijkomende schade kosten.

Wist U dat sinds 1959 de verkeersonveiligheid met 100% is toegenomen in 5 jaar tijd een verdubbeling van deze zwarte cijfers.

Kan hier dan werkelijk niets aan gedaan worden? De verantwoordelijkheid begint hier bij de weggebruiker zelf.

Ambtenaren behoren beslist niet bij de slechtste weggebruikers, hun kleine salarissen maken dat zij zich geen grote verliezen kunnen veroorloven. Toch is het een taak van het bestuur om een vereniging die de verkeersveiligheid wil bevorderen, te steunen.

Bekijkt U deze cijfers nog eens rustig, wat een verloren kapitaal, wat een nodeloos vernietigd kapitaal, dat veel beter besteed had kunnen worden.

Een consumentenbond voor de Antillen

In vele landen hebben de "consumenten" zich georganiseerd in consumentenbonden. De vraag rijst of het zin heeft in de Nederlandse Antillen eveneens een dergelijke organisatie op te richten. Op verzoek van het bestuur van de A.N.A.A.B. wil ik voor dit blad gaarne enkele aantekeningen maken om de discussie hierover op gang te brengen.

Een van de voornaamste factoren die in andere landen heeft geleid tot het ontstaan van consumentenorganisaties is de omstandigheid dat de consument — of hij nu werkgever of werknemer is — bij het besteden van het gezinsinkomen veelal niet in staat is te beoordelen of hij de juiste keuze doet uit de veelheid van artikelen die worden aangeboden.

Voorbeelden hiervan vindt men onder meer bij duurzame — en doorgaans dure — artikelen. De individuele consument is vrijwel nooit in staat de "objectieve eigenschappen" van deze artikelen te beoordelen. Men moet immers wel een super expert zijn om b.v. de toekomstige reparatiekosten of de veiligheid van de passagiers van een bepaalde auto te kunnen beoordelen. Ook vragen als hoe schoon een wasmachine zal wassen, hoe goed een airconditioner zal koelen en hoe dergelijke goederen de electriciteitsrekening zullen beinvloeden, zullen meestal niet door de adspirant koper kunnen worden beantwoord. Men laat zich desondanks veelal tot aankoop van een bepaald merk verleiden op grond van eigenschappen van ondergeschikt belang of omdat men — helaas vaak ten onrechte — denkt dat de kwaliteiten van een bepaald merk goed zijn.

Dit wordt de kopers veelal gesuggereerd door reclame of ook wel eens door een (te) hoge prijs. De gegeven voorbeelden hebben betrekking op duurzame consumatiegoedren, doch ook voor vele niet duurzame goederen geldt dat de koper voor onoplosbare problemen wordt gesteld als hij het produkt wil beoordelen. Het behoeft geen nadere toelichting dat hij onder deze omstandigheden niet de juiste waar voor zijn geld krijgt en dat hij niet in staat is hiertegen als individu iets te ondernemen. In georganiseerd verband is dat echter wel mogelijk gebleken in landen als bijvoorbeeld de Verenigde Staten, Engeland, Duitsland en Nederland. De Amerikaanse Consumers Union geeft bijvoorbeeld jaarlijks een "Buyers Guide" uit waar de potentiele koper in overzichtelijke vorm kan vinden waarop hij moet letten bij het aanschaffen van bepaalde artikelen, wat de goede en wat de slechte eigenschappen van bepaalde merken zijn en dat bepaalde merken van een product wegens gebreken niet acceptabel zijn. Alle mogelijke artikelen worden daartoe in laboratoria getest, zoals automobielen, wasmachines, camera's, maar ook cosmetishe artikelen, franhfurter worstjes, kleding en inkt. Dergelijke onderzoekingen zijn uiteraard kostbaar, doch de hoge kosten kunnen worden gedragen omdat het aantal leden groot is. In Amerika heeft de consumers union bijvoorbeeld niet minder dan 800.000 leden, die elk een klein bedrag per jaar aan contributie betalen. Dit offer is echter gering in vergelijking tot de voordelen die de leden dank zij de bond verkrijgen.

Het moet echter uitgesloten worden geacht dat een eventuele Antilliaanse consumenten bond zelfstandig soortgelijke onderzoekingen zou kunnen laten uitvoeren. Samenwerking met/of aansluiting bij andere bonden lijkt hier de enige mogelijkheid. Dit geldt des te meer omdat vrijwel alle consumptiegoederen hier worden geimporteerd. De Amerikaanse en in mindere mate de Nederlandse consumentenorganisatie lijken hier de meest aangewezen partners, daar dit onze belangrijkste leverancierslanden zijn.

Een belangrijke onderdeel van de voorlichting aan consumenten betreft ook de prijzen van de artikelen. Een typisch voorbeeld hiervan dateert uit de beginperiode van de Nederlandse consumentenbond. Deze publiceerde in een van de eerste nummers van haar consumenntengids namelijk dat het, reis- en verblijfskosten meegerekend, aanzienlijk goedkoper was om een bepaalde radiocombinatie in Duitsland te kopen dan in Nederland. Als men de reis Den Haag — Keulen per eerste klasse trein maakte en in een eerste klas hotel verbleef, de in Nederland verschuldige invoerrechten betaalde was men nog tientallen guldens goedkoper uit dan wanneer men hetzelfde merk en type toestel in Nederland kocht.

In die periode was er in Nederland namelijk marge-concurrentie ontstaan, waarbij de fabrikanten aan de handel steeds hogere marges boden, om de handel er toe te brengen het produkt van een bepaalde fabrikant te pousseren. De fabrikanten deden dit noodgedwongen; zij moesten voorkomen dat hun verkoopkanalen zouden verstoppen. De consument was hiervan echter de dupe.

Dit is een voorbeeld van het werk van consumentenorganisaties op het gebied van de prijsvoorlichting. In het onderhavige geval kan de koper

In verband met onze ledenwerfactie verzoeken wij onze leden deze bladzijde aan een collega, die nog geen lid van de bond is, te willen geven. Op verzoek zijn losse bladzijden bij de secretaris verkrijgbaar.

Algemene Nederlands-Antilliaanse Ambtenaren Bond Aruba.
A.N.A.A.B.-Aruba.

Secretariaat:
J. LAMENS
Balashi 81.

I.S..

Hoewel U werkzaam bent als ambtenaar, bent U tot op heden nog geen lid van onze Bond. Dat organisatie in deze tijd hard nodig is om de belangen der werknemers te behartigen, blijkt wel uit de oprichting van allerlei werknemersbonden.

De Algemene Nederlands-Antilliaanse Ambtenaren Bond Aruba behartigt reeds meer dan 25 jaar de belangen van de ambtenaren op Aruba en telt ruim 600 leden. Dat kunnen er echter nog veel meer worden als alle ambtenaren zich aansluiten.

Teneinde zo sterk mogelijk te staan is het dringend noodzakelijk, dat alle ambtenaren, dus OOK U, die nog geen lid zijn van de Bond, zich als zodanig opgeven door middel van onderstaande formulier.

Wij maken het U reuze gemakkelijk. U wordt niet geplaagd door een kwitantieloper, want de contributie wordt in de eerste drie maanden van het jaar, dus in de belastingvrije maanden, op Uw salaris ingehouden.

De contributie van onze Bond bedraagt:

Bij een basisbezoldiging van:

Tot f. 2000,00	f. 6,00 per jaar.
van f. 2000,00 tot f. 3000,00	f. 9,00 per jaar.
van f. 3000,00 tot f. 4000,00	f. 12,00 per jaar.
van f. 4000,00 tot f, 6000,00	f. 15,00 per jaar.
f. 6000,00 of meer	f. 18,00 per jaar.

De contributie is wel altijd voor een heel jaar verschuldigd.

Daarvoor in de plaats krijgt U:

1. Een steeds betere belangenbehartiging doordat de bond groter wordt.
2. Elke maand ons maandblad "De Ambtenaar".
3. Bijstand, in bepaalde gevallen zelfs juridische bijstand, in de ogenblikken, dat U dat hard nodig kunt hebben.
4. Als U onmiddellijk de beide onderstaande strookjes invult en aan het secretariaat stuurt hebt U gedurende 1965 gratis lidmaatschap.

Gebruik deze gelegenheid en meldt U onmiddellijk als lid.

Het bestuur van A.N..A.A.B.-Aruba.

Gelieve onderstaande formulieren beide in te vullen en te ondertekenen, een is voor het Gouvernement en de andere voor onze administratie.

Ondergetekende: .... (naam)

Werkzaam bij: .... (dienst)

meldt zich als lid van de A.N.A.A.B. Aruba en verzoekt de contributie op zijn salaris te doen inhouden.

Basisbezoldiging: F. .... Aruba, ... 196....

.... (handtekening)

Ondergetekende: .... (naam)

Werkzaam bij: .... (dienst)

meldt zich als lid van de A.N.A.A.B. Aruba en verzoekt de contributie op zijn salaris te doen inhouden.

Basisbezoldiging: F. .... Aruba, ... 196....

.... (handtekening)

Aan het secretariaat
J. LAMENS - Balashi 81.

hiervan rechtstreeks profiteren. Belangrijker was echter dat door deze publicatie de prijsconcurrentie weer toenam en dat dus ongezonde verhoudingen in de handel werden gesaneerd. In andere gevallen leidde signalering van onjuiste toestanden er toe dat de overheid maatregelen nam. Zonder een uitspraak te willen doen op welke wijze dit het beste kan geschieden, komt het mij voor dat op het gebied van de prijsvoorlichting ook werk op de Antillen kan worden den gedaan door een consumentenorganisatie, al zal dit vermoedelijk een geheel andere, aan de lokale omstandigheden aangepaste, wijze van voorlichting moeten zijn.

Er zijn nog andere gebieden waarop consumentenorganisaties zich plegen te bewegen. Het gaat er daarbij steeds om dat de consument wordt beschermd in omstandigheden waar het individu machteloos is of, om het anders te formuleren, de consument vormt in georganiseerd verband een pressure group waarmede het bedrijfsleven, of het nu gaat om afzonderlijke bedrijven of bedrijven als pressure group, terdege rekening moet houden. De ervaring in andere landen heeft geleerd dat bij een goede opzet, de consumenten organisatie een positieve bijdrage levert tot het bereiken van een verantwoord evenwicht waar de gemeenschap bij is gebaat.

Alvorens deze aantekeningen te besluiten wil ik er met nadruk op wijzen dat het een absolute noodzaak is dat consumentenorganisaties volledig onafhankelijk zijn van het bedrijfsleven. De consumentenbonden verrichten dan ook geen laboratorium onderzoekingen op verzoek van bedrijven, zij weigeren geldelijk of andere steun van bedrijven en zij nemen geen advertenties op in hun publicaties.

(Vervolg blz. 6)

No. 137

Publicatieblad 1964

LANDSBESLUIT, HOUDENDE ALGEMENE MAATREGELEN van de 24ste september 1964 tot wijziging van het landsbesluit, houdende algemene maatregelen van de 14de maart 1960 (P.B. 1960, no, 44) ter uitvoering van artikel 8 letter a van de LANDSVERORDENING leeftijdsgrens ambtenaren (P.B. 1959, no. 126)

IN NAAM DER KONINGIN

DE GOUVERNEUR van de Nederlandse Antillen,

In overweging genomen hebbende:

dat het in verband met de gestegen kosten van levensonderhoud in Nederland wenselijk is de percentages van de duurtetoeslag bedoeld in artikel 1 onder b van het landsbesluit, houdende algemene maatregelen van de 14de maart 1960 (P.B. 1960, no. 44) ter uitvoering van artikel 8 onder a van de Landsverordening leeftijdsgrens ambtenaren (P.B. 1959, no 126), zoals gewijzigd bij landsbesluit houdende algemene maatregelen van de 28ste augustus 1961 (P.B. 1961, no. 141) te herzien;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, besloten:

Artikel 1

De tabel, opgenomen in artikel 1 lid 1 onder b van het landsbesluit, houdende algemene maatregelen van de 14 maart 196z (P.B. 1960, no. 44) ter uitvoering van artikel 8 letter a van de Landsverordening leeftijdsgrens ambtenaren (P.B. 1959, no. 126) zoals gewijzigd, wordt gelezen als volgt:

	Percentage van de duurtetoeslag voor:				
	Onge huwden	Gehuwden			
van de		zonder kinderen	met 1 kind	met 2 kinderen	met meer dan 2 kinderen
1e f. 1.200	78	86	92	95	99
2e f. 1.200	52	58	68	72	74
rest	26	31	31	33	33

Artikel 2

Dit landsbesluit treed in werking met ingang van de dag die zijner afkondiging en werkt terug tot en met 1 januari 1964.
Gegeven te Willemstad, de 24steseptember 1964.

N. DEBROT.

Uitgegeven de 5de oktober 1964.
De Minister van Algemene Zaken,

E. JONCKHEER.

Indien er een consumentenbond in de Antillen mocht komen, dan geldt dit hier in nog sterkere mate, daar wij in een kleine gemeenschap leven. Elk compromis in deze is uit den boze en zal mijns inziens onherroepelijk tot mislukking leiden.

Ik dacht dat het nuttig was deze waarschuwing te laten horen en ik hoop dat de beraadslagingen in Uw bond over dit onderwerp door deze notities verder op gang zullen komen.

Drs. H. Moerman

Nota over het georganiseerd overleg in ambtenarenzaken

(Ingediend door de Nederlandse Regering bij de Staten-Generaal)

(Vervolg).

◄ Zij bestond, behalve uit een door de commissie benoemde voorzitter en een plv. voorzitter, uit zeven door de Kroon aangewezen leden en hun plaatsvervangers en uit zeven tweetallen van door met name genoemde ambtenarenorganisaties aangewezen leden en hun plaatsvervangers.

Aan deze eerste regeling van het georganiseerd overleg kleefden verschillende bezwaren. De z.g. regeringsvertegenwoordigers stonden in geen enkele betrekking tot de Regering, zodat er geen waarborg was, dat de Regering over een bepaald onderwerp op dezelfde wijze zou denken als haar vertegenwoordigers of dat een gegeven advies zou worden opgevolgd. Vrij spoedig (1929) vond dan ook een reorganisatie van de Centrale Commissie plaats. Daarbij werd een nauw contact tussen Regering en regeringsvertegenwoordigers en tussen de ambtenarenorganisaties en haar vertegenwoordigers mogelijk gemaakt. Ongewijzigd bleef evenwel de toestand, dat de door de Kroon aangewezen leden in de commissie bleven spreken "als vrij mannen naar eer en geweten".

Het ongewenste van deze situatie bleek toen de Regering aan de Centrale Commissie een ontwerp-besluit voorlegde tot wijziging van het Bezoldigingsbesluit in ongunstige zin voor de ambtenaren. De regeringsvertegenwoordigers schaarden zich, met inbegrip van de voorzitter, aan de kant van de ambtenaren en hun organisaties. De Regering vond hierin aanleiding een tweede reorganisatie van het georganiseerd overleg tot stand te brengen (1925). Daarbij kwam in de regeling deze fundamentele wijziging, dat de Centrale Commissie voor georganiseerd overleg in ambtenarenzaken voortaan uitsluitend bestond uit door de ambtenarenorganisaties aangewezen leden en plaatsvervangende leden.

Met het pariteitsbeginsel werd dus gebroken. De in het desbetreffende Koninklijk besluit opgenomen regeling werd in 1931 ongewijzigd in het Algemeen Rijksamtenarenreglement overgenomen en heeft op enkele ondergeschikte wijzigingen na tot de reorganisatie van het georganiseerd overleg bij Koninklijk besluit van 19 augustus 1954, Stb. 406, gegolden, zij het dat de regeling tijdens de bezettingsjaren was geschorst en het georganiseerd overleg van 1945 tot 1951 in de z.g. Salaris commissie ad hoc plaatsvond. Krachtens deze regeling, die sinds de totstandkoming van het A.R.A.R. ook van toepassing was op de rijkswerklieden, behandelde de commissie in bespreking met de regeringsdelegatie, alvorens de beslissing door het bevoegd gezag werd genomen, "aangelegenheden van algemeen belang voor de rechtstoestand van de ambtenaren". De Centrale Commissie was voorts bevoegd bedoelde aangelegenheden ambtshalve, doch in overleg met de regeringsdelegatie in behandeling te nemen.

De reorganisatie van het georganiseerd overleg in 1954 leidde tot de regeling, die thans in de artikel 105 t/m 112 van het Algemeen Rijksambtenarenreglement is neergelegd.

De wijzigingen hielden het volgende in:

a. het werkterrein der Centrale Commissie wordt uitgebreid;

b. de regeringsdelegatie gaat weder deel uitmaken van de commissie;

c. de regeringsdelegatie voert de besprekingen krachtens de haar door de Minister van Binnenlandse Zaken namens de Raad van Ministers gegeven aanwijzigingen en opdrachten;

d. de commissie brengt een gezamenlijk advies uit (eventueel met vermelding van uiteenlopende meningen) aan de Minister van Binnenlandse Zaken.

Deze thans geldende regeling zal tot goed begrip van zaken hierna in grote trekken worden geschetst.

HOOFDSTUK III

De thans geldende regeling van het georganiseerd overleg.

Het in 1954 tot stand gekomen nieuwe statuut voor het georganiseerd overleg in ambtenarenzaken week in verschillende opzichten af van zijn voorgangers.

1. Wat de samenstelling der Centrale Commissie betreft, werd terug-

gekeerd tot de constructie, die van 1919 tot 1925 heeft bestaan, nl. dat de regeringsdelegatie deel uitmaakt van de Centrale Commissie. Dit was een van de voornaamste verlangens van de toenmalige personeelsvertegenwoordiging. Zonder deze figuur kon haars inzien de Centrale Commissie nimmer als reëel overlegcentrum fungeren.

Nochtans mag daaruit niet worden afgeleid, dat het de bedoeling is geweest, een paritair samengesteld college in het leven te roepen, waarin door het bereiken van overeenstemming beslissingen worden genomen. Staatsrechtelijk had de in de overlegstructuur aangebrachte wijziging geen betekenis. Voor de creatie van de huidige regeling had trouwens de Regering uitdrukkelijk gesteld, dat bij het redigeren van het nieuwe overlegreglement welbewust iedere vorm van "kopie" van overlegregelingen, zoals die bestaan tussen particuliere werkgevers en werknemers, zou dienen te worden vermeden.

Ook de Regering koesterde nochtans de verwachting, dat door de nieuwe figuur het georganiseerd overleg beter tot zijn recht zou kunnen komen.

2. Tot 1954 luidde de taakomschrijving van de Centrale Commissie:

"De Commissie behandelt in bespreking met de Regeringsdelegatie *1*) alvorens de beslissing door het bevoegd gezag wordt genomen, aangelegenheden van algemeen belang voor de rechtstoestand van de ambtenaren".

Sinds de wijziging in 1954 bepaalt het desbetreffende artikel (108 A.R. A.R.):

"De Commissie behandelt, alvorens het bevoegd gezag een beslissing neemt, alle aangelegenheden van algemeen belang voor de rechtstoestand van ambtenaren."

De term "ambtenaren" is kort daarna vervangen door "het burgelijk Rijkspersoneel!"

Het gebruik van term "burgelijk Rijkspersoneel" heeft tot gevolg, dat de Centrale Commissie ook wat de rechtstoestand van andere groepen van burgelijk rijkspersoneel betreft competent is (b.v. het personeel van de Buitenlandse Dienst en het onderwijzend personeel van de Buitenlandse Dienst en het onderwijzend en docerend personeel van de rijksonderwijsinstellingen).

Mede als gevolg van het krachtens artikel 123 Ambtenarenwet 1929 uit te oefenen toezicht op de regeling van de rechtstoestand van het personeel der lagere publiekrechtelijke lichamen, is de regeling van de rechtstoestand van het rijkspersoneel van grote betekenis voor het personeel dier lichamen.

Dit leidt ertoe, dat de in de Centrale Commissie vertegenwoordigde ambtenarenorganisaties, waarbij ook personeel van de lagere publiekrechtelijke lichamen is aangesloten, bij de overweging van de hun voorgelegde voorstellen van algemene aard mede aandacht zullen moeten geven aan de consequenties, welke de verwezenlijking dier voorstellen zal hebben voor het bij de lagere openbare lichamen werkzame overheidspersoneel.

Een en ander is vooral van belang geworden na 1945, toen het in het kader van de naoorlogse loonpolitiek noodzakelijk werd, grote invloed uit te oefenen op het salarisbeleid van de lagere openbare lichamen. Echter niet alleen voor de ambtenaren dier lichamen is het van belang dat de ambtenarenorganisaties aandacht schenken aan de consequenties, die de voor het rijkspersoneel getroffen voorzieningen voor het personeel der lagere openbare lichamen kunnen hebben, ook de besturen dier lichamen hebben er belang bij betrokken te zijn bij de totstandkoming van maatregelen, die de Regering voor het rijkspersoneel denkt te treffen. Deze omstandigheid verklaart het feit, dat de besturen van provincies en gemeenten zowel in de regeringsdelegatie als in de Centrale Commissie (door adviserende leden) vertegenwoordigd zijn.

Gelijk hierboven reeds is aangegeven, behandelt de Centrale Commissie, alvorens het bevoegd gezag een beslissing neemt, alle aangelegenheden van algemeen belang voor de rechtstoestand van het burgerlijk rijkspersoneel. Artikel 108a van het A.R.A.R. geeft aan, wat daaronder in elk geval moet worden verstaan: wijzigingen van de Pensioenwet 1922, van de Ambtenarenwet 1929, de daarop steunende algemene maatregelen van bestuur en voorts enkele onderwerpen van algemene aard. Artikel 108. tweede lid, bepaalt, dat de Minister van Binnenlandse Zaken deze onderwerpen aan de Centrale Commissie voorlegt.

Deze Minister is voorts bevoegd, ook andere aangelegenheden, welke naar het oordeel van de Raad van Ministers nauw verband houden met de algemene sociale omstandigheden van het burgerlijk rijkspersoneel aan de commissie voor te leggen. Artikel 108b geeft van zulke onderwerpen een enuntiatieve opsomming: functiebeschrijving, werkclassificatie en personeelsbeoordeling; grondslagen van rangsbevordering; vakopleiding en ambtelijke vorming; medische en sociale zorg voor het burgerlijk rijkspersoneel.

Deze uitbreiding van het werkterrein der Centrale Commissie acht de ondergetekende van grote betekenis, omdat hierdoor de mogelijkheid werd geschapen, alle algemene aspecten van het overheidspersoneelsbeleid aan het oordeel van de ambtenarenorganisaties te toetsen.

3. Een verdere ingrijpende wijziging had betrekking op de vormgeving van het resultaat der besprekingen. De oorspronkelijke regeling ging aan dit punt voorbij. Sinds 1954 is voorgeschreven (artikel 109, A.R. A.R.), dat het advies van de commissie door de voorzitter schriftelijk ter kennis van de Minister van Binnenlandse Zaken wordt gebracht. Zijn de delegaties het niet eens dan moeten beide standpunten gemotiveerd in het advies worden vermeld; bestaat ook in de personeelsdelegatie verschil van mening, dan kan ook daarvan desverlangd in het advies melding worden

gemaakt onder opgaaf van het aantal leden, dat direct of indirect bij de centrales is aangesloten. Teneinde enigszins tegemoet te kunnen komen aan de wens van de ambtenarenorganisaties, dat de regering aan de regeringsdelegatie steeds de nodige armslag zou laten, besloot de Ministerraad een uit zijn midden te vormen college, Raad voor de Burgerlijke Rijksdienst genaamd, in het leven te roepen, welk college in het algemeen alle belangrijke zaken, het rijksbestuursapparaat betreffende, te behandelen zou krijgen. De Raad voor de Burgerlijke Rijksdienst (R.B.R.) zou op grond van de door haar genomen beslissingen de regeringsdelegatie regelmatig opdrachten en instructies doen toekomen voor de besprekingen met de centrales van overheidspersoneel. De door de ambtenarenorganisaties uitgesproken voorkeur voor deelneming aan het overleg door de Minister van Binnenlandse Zaken, zo nodig ter zijde gestaan door één of meer andere ministers of staatssecretarissen, werd niet verwezenlijkbaar geacht, gezien de verantwoordelijkheid van de individuele minister aan de Kamers der Staten-Generaal voor de gestes der Regering op het gebied van het personeelsbeleid en hun gebondenheid aan beslissingen van de Ministerraad.

4. Ook wat de samenstelling der regeringsdelegatie betreft, onderging het statuut verandering.

Voorzitter en ondervoorzitter van de regeringsdelegatie worden ingevolge artikel 106a A.R.A.R. door de Kroon benoemd en zijn tevens voorzitter, resp. ondervoorzitter van de Centrale Commissie.

Voorts wijzen de Minister van Binnenlandse Zaken, alsmede de Minister van Financiën ieder een "ambtshalve lid" van de regeringsdelegatie aan. Het door de Minister van Binnenlandse Zaken aangewezen "ambtshalve lid" is tevens algemeen secretaris van de regeringsdelegatie en krachtens artikel 106b A.R.A.R. tevens algemeen secretaris van de Centrale Commissie. De overige leden van de regeringsdelegatie worden door de Minister van Binnenlandse Zaken aangewezen "in overeenstemming met de Raad van Ministers". Het regelement onderscheidt hen in gewone en adviserende leden (artikel 106 A.R.A.R.).

De gewone leden worden dusdanig gekozen, dat de regeringsdelegatie zo goed mogelijk de rijksdienst representeert (O.K. en W. in verband met het georganiseerd overleg in de onderwijssector, Defensie in verband met het overleg in de militaire sector, Verkeer en Waterstraat met het oog op het Staatsbedrijf der PTT, Sociale Zaken en Volksgezondheid in verband met de raakvlakken met het bedrijfsleven). Deze leden zijn tegenover hun minister uitdrukkelijk niet gebonden aan de commissieleden opgelegde geheimhoudingsplicht (artikel 112, derde lid, A.R.A.R.).

De bedoeling zat voor de Regering aldus te doen beschikken niet alleen over een interdepartementaal samengesteld adviserend en coördinerend deskundigencollege, maar ook over een veelzijdig samengestelde afvaardiging tot het voeren van de besprekingen met de personeelsdelegatie. De adviserende leden komen enerzijds voort uit de sector van de lagere publiekrechtelijke lichamen, anderzijds verzekeren zij een band met hetgeen zich in de particuliere sector afspeelt op het gebied van lonen en secundaire arbeidsvoorwaarden.

Voor de sector van de lagere publiekrechtelijke organen hebben zitting vertegenwoordigers van het Centraal Orgaan inzake gemeenschappelijke behandeling van gemeentelijke personeelsaangelegenheden en van het Interprovinciaal Overleg. Voor de particuliere sector heeft een vertegenwoordiger van de Stichting van de Arbeid zitting, terwijl ten slotte ook een vertegenwoordiger van het College van Rijksbemiddellars als adviserend lid deel uitmaakt van de regeringsdelegatie.

5. De samenstelling der personeelsdelegatie is als volgt geregeld.

Krachtens de tekst van het A.R.A.R. zoals deze tot de wijziging daarvan bij Koninklijk besluit van 5 oktober 1951, Stb. 442, luidde, waren een zestal met name genoemde organisaties van overheidspersoneel bevoegd een vertegenwoordiger en een plaats-

vervangend vertegenwoordiger in de Centrale Commissie aan te wijzen.

Sinds genoemde wijziging is de situatie deze, dat een drietal met name genoemde organisaties, te weten: het Comité ter behartiging van de algemene belangen van overheidspersoneel de Rooms-Katholieke Centrale van burgerlijk overheids- en semi-overheidspersoneel en de Christelijke Centrale van Overheids- en Onderwijzend personeel, bevoegd zijn elk twee leden en twee plaatsvervangende leden in de commissie aan te wijzen, terwijl daarnaast andere organisaties tot die aanwijzing bevoegd kunnen worden verklaard "welke, onder meer gelet op het aantal ambtenaren, dat zij vertegenwoordigen eveneens representatief zijn en tegen wier toelating het algemeen belang zich niet verzet".

Van de bevoegheid andere organisaties dan de met name genoemde tot de Centrale Commissie toe te laten is tot dusver gebruik gemaakt ten aanzien van de Centrale van Hogere Ambtenaren en het Ambtenarencentrum.

Het verschil in behandeling tussen beide groepen van organisaties wat hun juridische status als deelnemer aan het georganiseerd overleg in rijksambtenarenzaken betreft, is destijds aldus gemotiveerd, dat de in het A.R.A.R. met name genoemde organisaties van oudsher in de meest algemene zin als representatief erkend zijn geweest, terwijl in het bijzonder de Centrale van Hogere Ambtenaren het stempel draagt van een bijzondere belangenbehartiging. Met andere woorden, een kwaliteit verschil in representativiteit heeft de vorm van de toelating tot de Centrale Commissie bepaald. In overeenstemming daarmede wordt in artikel 107, tweede lid, van het A.R.A.R. ook een verschil gemaakt voor het geval een organisatie niet meer representatief is dan wel het algemeen belang zich tegen haar verdere toelating verzet. De toelating van de met name genoemde organisaties kan in dat geval slechts worden geschorst, die van de andere organisaties ook worden ingetrokken.

De Centrales moeten ingevolge artikel 107, vijfde lid, A.R.A.R., in de aanvang van ieder kalenderjaar kennis geven van het totale ledental van de bij hen aangesloten verenigingen.

Het ledental van de Centrales bedroeg op 1 januari 1964:

A.C.O.P.	162.030
R.K.C.O.P.	112.788
C.C.O.O.P.	85.984
A.C.	33.132
C.H.A.	8.211
Totaal	402.145

6. In het kort moge thans de feitelijke gang van zaken in het overleg hieronder worden geschetst.

De in de Centrale Commissie te bespreken aangelegenheden worden of wel door de Minister van Binnenlandse Zaken aan de Centrale Commissie voorgelegd (artikel 108, tweede en derde lid, A.R.A.R.) of wel op verzoek van één of meer der in de commissie vertegenwoordige ambtenarenorganisaties op de agenda geplaatst (artikel 108, vierde lid, A.R.A.R.) *1*).

In het eerstgenoemde geval is de gang van zaken deze, dat ten departemente van Binnenlandse Zaken een nieuwe voorziening of een wijziging van een reeds bestaande regeling wordt voorbereid, in sommige gevallen nadat eerst de regeringsdelegatie en vervolgens de Raad voor de Burgerlijke Rijksdienst en/of de Ministerraad zich over de beginselen van de (nieuwe) voorziening hebben uitgesproken. Is het niet nodig, dat de Raad voor de Burgerlijke Rijksdienst of de Ministerraad zich voordat de regeling of de wijziging wordt opgezet over de beginselen daarvan uitspreekt, dan wordt ten departemente een ontwerp-regeling of ontwerp-wijziging samengesteld, die in de regel door de Minister van Binnenlandse Zaken aan de regeringsdelegatie om advies wordt voorgelegd. Het ontwerp wordt dan al dan niet gewijzigd aan de Raad voor de Burgerlijke Rijksdienst of, indien de zaak spoedeisend is, aan de Ministerraad voorgelegd kan deze zich met het onderwerp verenigen of gaat hij althans met de strekking daarvan akkoord, dan wordt het aan de Centrale Commissie voorgelegd. In het andere geval wordt het ontwerp eerst opnieuw aan de Raad voor de Burgerlijke Rijksdienst of de Ministerraad toegezonden, tenzij deze zich reeds aanstonds tegen het treffen van een voorziening als de voorgestelde hebben uitgesproken.

In sommige zich daartoe lenende gevallen wordt een ontwerpregeling of de vraag, welke inhoud een te treffen voorziening dient te hebben, aan de

Centrale Commissie voorgelegd, zonder dat de zaak eerst in de Raad voor de Burgerlijke Rijksdienst of de Ministerraad is behandeld.

De bespreking van de aan de orde gestelde aangelegenheden geschiedt óf in de plenaire commissie óf, indien de behandeling in de plenaire commissie nog voorbereiding vraagt, eerst in een der vier speciale afdelingen (Afdeling Algemene Financiële Rechtstoestand, Afdeling Pensioenen en Wachtgelden, Afdeling Overige Algemene Rechtstoestand en Afdeling voor aangelegenheden, verband houdende met de algemene sociale omstandigheden van het rijkspersoneel) en daarna (soms nog slechts pro forma) in de plenaire commissie (artikel 108d A.R.A.R.) Ook bestaat de mogelijkheid, indien de aangelegenheid niet tot het werkterreinen van een der afdelingen behoort, de voorbereidende besprekingen aan een subcommissie ad hoc op te dragen (artikel 108e A.R.A.R.).

(Wordt vervolgd)

---

1) Tot 1951 stond hier: "met door onzen Minister, Voorzitter van de Raad van Ministers, aangewezen ambtenaren".

---

1) Ten aanzien van de onderwijssector en het politiepersoneel is de gang van zaken een enigzins andere. Eenvoudigheidshalve wordt dit verder butten beschouwing gelaten.

Stichting Ambtenaren Recreatieoord

Zoals U allen bekend is een van de doelstellingen van de "Stichting Ambtenaren recreatie" het bouwen van van een recreatie-centrum op een stuk grond gelegen aan de oostzijde van de Palmbeach boulevard in de nabijheid van het marine-centrum.

Het bestuur van de Stichting is thans zover gevorderd dat met de bouw van het hoofdgebouw begonnen kan worden, mits dit recreatie-oord voldoende levensvatbaarheid blijkt te bezitten.

Teneinde een en ander zo vlot mogelijk te doen verlopen zal de Stichting Ambtenaren recreatie met betrekking tot het recreatie-oord een aparte vereniging in het leven roepen. Alle ambtenaren en de daarmede gelijkgestelden kunnen lid worden van deze vereniging.

Het bestuur heeft gemeend aan diegenen der ambtenaren die het eerst toetreden tot deze vereniging verregaande financiele voordelen toe te kennen.

Bovendien zal door het Bestuur van de Stichting aan iedere ambtenaar die 25 leden aanbrengt een retourpassage naar Puerto Rico met de T.C.A. worden geschonken en aan iedere ambtenaar die 30 leden aanbrengt een retour-passge van Cfl. 100.— naar Barranquilla met de Aerocondor.

Indien de vereniging voor 1 maart 1966 niet 200 leden heeft dan beschouwt het bestuur dat het recreatie-oord geen recht van bestaan heeft en zullen de reeds gestorte gelden worden teruggegeven en vervallen alle toegezegde gunsten.

De voorwaarden tot het toetreden der vereniging zijn o.a.:

a. *Voor leden van de ambtenarenbond, die voor 1 maart 1966 lid worden:*

Voor leden van de ambtenarenbond, die vóór 1 maart 1966 lid van de vereniging worden een inleggeld van Fl. 48.—. Het inleggeld ad Fl. 48.— dient gestort te zijn voor 1 maart 1966.
De contributie over het jaar 1966, bedragende Fl. 48.— per jaar per gezin behoeft niet te worden voldan voor degenen die voor 1 maart 1966 het inleggeld gestort hebben.

b. *Voor niet-leden van de ambtenarenbond die voor 1 maart 1966 lid worden.*

Voor niet-leden van de ambtenarenbond die voor 1 maart 1966 lid worden van de vereniging een inleggeld van Fl. 48.—. De contributie over het jaar 1966 bedragend Fl. 72.— per jaar per gezin behoeft niet te worden voldaan door degenen die voor 1 maart 1966 het inleggeld hebben gestort.

ATTENTIE:

Het inleggeld zal door het Bestuur na 1 maart 1966 aanmerkelijk worden verhoogd.

Het Bestuur,

PRIJSINDICES KOSTEN VAN LEVENSONDERHOUD OVER ARUBA EN CURAÇAO Van Januari t/m December 1965.

(Januari 1958 = 100)

Maanden: 1965:	Levens- en genotmiddelen:		Kleding en Manufacturen:		Diverse artikelen:		Huur:		Diensten:		Belastingen:		Totaal:	
	Aruba	Curaçao	Aruba	Curaçao	Aruba	Curaçao	Aruba	Curaçao	Aruba	Curaçao	Aruba	Curaçao	Aruba	Curaçao
Jan.	112,9	109,8	108,4	100,8	105,6	105,1	100,0	100,0	100,1	107,3	117,0	112,0	107,7	106,7
Feb.	—	110,1	—	100,8	—	105,1	—	100,0	—	107,3	—	112,0	—	106,8
Maart	113,5	109,5	108,3	100,8	105,6	105,1	100,0	100,0	100,1	107,3	117,0	112,0	108,9	106,6
April	113,7	109,6	107,9	100,7	105,6	105,1	100,0	100,0	100,1	107,3	117,0	112,0	108,0	106,6
Mei	114,0	109,5	108,4	100,5	105,8	104,9	100,0	100,0	100,1	107,3	117,0	112,0	108,2	106,5
Juni	114,3	110,2	108,8	100,4	105,7	105,0	100,0	100,0	100,1	107,3	117,0	112,0	108,6	106,8
Juli	115,6	110,5	108,6	100,4	105,8	105,1	100,0	100,0	100,1	107,3	117,0	112,0	109,0	107,0
Aug.	116,2	111,1	109,1	100,4	105,9	105,0	100,0	100,0	100,1	107,3	117,0	112,0	109,3	107,2
Sept.	116,0	—	109,0	—	105,8	—	100,0	—	98,6	—	117,0	—	108,9	—
Oct.	116,5		108,9		105,8		100,0		98,6		117,0		109,1	

Stichting Ambtenaren Recreatieoord

Nu de plannen rond zijn en ook de financiering is het woord aan de leden. Als het bestuur tot bouwen overgaat moet zij hiervoor enkele leningen sluiten. Hiertegen is geen enkel bezwaar en is dan ook volkomen verantwoord.

Deze leningen scheppen echter verplichtingen van het betalen van rente en aflossing. Het zijn deze verplichtingen die het noodzakelijk maken dat wij tenminste 200 betalende leden moeten hebben.

Nogmaals duidelijk gesteld: Plannen, geld en grond liggen klaar en voor het resterende gedeelte kunnen wij leningen krijgen. Indien u dus prijs stelt op een EIGEN recreatie-oord, een eigen club, dan is het woord aan U en wordt lid, maak tevens uw collega lid. De contributie is laag gehouden en kan dus geen bezwaar zijn. Het woord is thans aan U.

Lidmaatschapformulier: Stichting Ambtenaren Recreatieoord

Naam ....

Voornaam(en) ....

Adres ....

Werkzaam bij ....

Lid van de Ambtenarenbond ....

Opgegeven als lid bij ....

Aruba, d.d. ....

Handtekening aanvrager:

....

Handtekening van degene bij wie men zich als lid heeft opgegeven:

....

Maandblad van de
Algemeen Nederlands Antilliaanse
Ambtenarenbond "Aruba"
Uitgegeven onder verantwoordelijkheid van het bestuur.

—•—

Secretariaat: ANAAB-Aruba:
J. LAMENS
Balashi 81 - Tel. 1883

—•—

Publicidad "EXITO" Aruba, N.A.
Wilhelminastraat, Oranjestad

—•—

Dr J Hartog